

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23.

Utgitt 11 juni.

1924

Skrivelse fra Socialdepartementet

5 juni.

av 5 juni,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 25 april d. å. (se Lovtidende nr. 17 for iår) bestemmer departementet med hjemmel av § 3 i lov om adgang til å drive herberge og bevertning av 2 april 1917, at den som i Nittedal herred, Akershus fylke, vil gjøre sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke fra 1 juli 1924 å regne inntil videre skal ha bevilling.

Skrivelse fra Socialdepartementet

5 juni.

av 5 juni,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 25 april d. å. stadfester departementet med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 nedenstående av Nittedal herredsstyre i møter den 28 mars og 9 mai d. å. vedtatte vedtekter for beverter- og herbergernæringen i herredet som gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 juli 1924:

§ 1. Enhver der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjijhus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes, eller andre av husets beboere eller om-

5 juni. boende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forangelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen samt søn- og helligdager fra kl. 10 form. til kl. 3 eftm. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finnes at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 6 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakeskales. Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes i henhold til straffelovens § 339, 2.

5 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet

av 5 juni,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 25. april d. å. stadfester departementet i medhold av lov nr. 5 av 25 juli 1913 den av Brunlanes herredsstyre i møte den 12. april d. å. fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder på Agnes og Børrestad i Brunlanes herred, Vestfold fylke, som gjeldende inntil videre fra 1. juli 1924 å regne.

Vedtekten får følgende ordlyd:

Utsalgssteder beliggende på eiendommene Agnes og Børrestad grunn, gnr. 46 i Brunlanes herred, skal være lukket fra kl. 7 eftermiddag til kl. 8 f.m.d. den følgende virkedag.

Utsalgssteder hvor der ikke selges annet enn melk og brødrvarer, er undtatt fra disse bestemmelser.

Julaften lukkes alle utsalgssteder kl. 6 eftermiddag; jfr. lov av 14. juli 1897.

Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, II.

Kongelig kunngjørelse

6 juni.

om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-
terminen 1 juli 1924 til 30 juni 1925.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 5 juni 1924 fattet følgende beslutning:

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1924 til 30 juni 1925 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000,00.

b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7.

c. Fondsskatt med 10 pct. av den del av selskapets inntekt, som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr. 10 000,00 kr. 0,30 av hvert tusen kroner

— næste » 40 000,00 » 0,50 —»—

— — » 50 000,00 » 1,00 —»—

— — » 50 000,00 » 1,50 —»—

— — » 50 000,00 » 2,00 —»—

— — » 100 000,00 » 2,50 —»—

— — » 200 000,00 » 3,00 —»—

— — » 500 000,00 » 3,50 —»—

— — » 1 000 000,00 » 4,00 —»—

— — » 2 000 000,00 » 5,00 —»—

— overskytende beløp » 6,00 —»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første kr. 4 000,00 2 pct.

av de næste » 4 000,00 4 »

—»— » 4 000,00 6 »

—»— » 6 000,00 8 »

—»— » 7 000,00 10 »

—»— » 10 000,00 12 »

—»— » 15 000,00 14 »

—»— » 20 000,00 16 »

—»— » 20 000,00 18 »

—»— » 20 000,00 20 »

—»— » 30 000,00 22 »

6 juni

av de næste kr. 30 000,00 24 pct.

—»— » 30 000,00 26 »

—»— » 50 000,00 28 »

av det overskytende beløp 30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt som efter II a.

b. Inntektsskatt med 15 pct. av inntektens antatte beløp.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00.

b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av diplomatiske og konsulære tjenestemenn, som er norske statsborgere, for såvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som efter II a.

b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 6 erlegges:

av de første kr. 4 000,00 2 pct.

av de næste » 3 000,00 4 »

—»— » 3 000,00 6 »

—»— » 5 000,00 8 »

—»— » 5 000,00 10 »

—»— » 8 000,00 12 »

—»— » 10 000,00 14 »

—»— » 12 000,00 16 »

—»— » 15 000,00 18 »

—»— » 20 000,00 20 »

—»— » 30 000,00 22 »

—»— » 30 000,00 24 »

—»— » 30 000,00 26 »

—»— » 50 000,00 28 »

—»— » 50 000,00 30 »

—»— » 50 000,00 32 »

—»— » 50 000,00 34 »

—»— » 50 000,00 36 »

—»— » 50 000,00 38 »

—»— » 50 000,00 40 »

—»— » 50 000,00 42 »

—»— » 100 000,00 44 »

—»— » 100 000,00 46 »

—»— » 100 000,00 48 »

av det overskytende beløp 50 »

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for 6 juni. landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal kirker og milde stiftelser samt fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landsskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyder lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av diplomatiske og konsulære embedsmenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd).
- b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Kristiania skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for diplomatiske og konsulære tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.
- c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.
- d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000,00 er skattefri. For-

6 juni. muer på kr. 5 000,00 og derover, men under kr. 20 000,00, tilhørende skattepliktige som efter § 6 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, for så vidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 6 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000,00 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000,00 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 6 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000,00.

I utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aktionærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100,00.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68 dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 1 000,00, i 2den klasse kr. 1 500,00, i 3dje klasse kr. 2 000,00, i 4de klasse kr. 2 400,00, i 5te klasse kr. 2 800,00, i 6te klasse kr. 3 200,00, i 7de klasse kr. 3 600,00 og i 8de klasse kr. 4 000,00.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 7. Iøvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue med senere tilleggslover.

§ 8. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 6 juni 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
C. F. Michelet.

N. F. Leganger,
kst.

Kongelig kunngjørelse

6 juni.

- 1) om avgifter til statskassen fra 1 juli 1924 av mais, durra eller rug anvendt til brennevinstilvirkning, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen, og
- 2) om forhoielse av de fra 1 juli 1923 gjeldende avgifter til statskassen av brennevinstilvirkningen samt av øl av skatteklasse II og III.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 2 juni d. å. fattet følgende beslutning:

I.

Fra 1 juli 1924 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5-fem-øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den, i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
3. Når brennevin, ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

B. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter, som tilvirknes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

6 juni. C. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 3 — tre — øre;
2. av øl, inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 25 — femogtyve — øre;
3. av øl, inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 40 — firti — øre.

For øl, som ikke inneholder over 1,25 volumprosent alkohol, kan Finans- og Tolldepartementet på de nærmere vilkår, som det måtte fastsette, tilstå avgiftsfrihet.

II.

Den fra 1. juli 1923 besluttete avgift til statskassen av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier skal fra den tid, Kongen bestemmer, og inntil videre erlegges efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 4,70 — fire kroner og sytti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolldepartementet bestemmer utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 4,70 — fire kroner og sytti øre —, for rensset spiritus med kr. 4,73 — fire kroner og syttitre øre — samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig rensset spiritus, med kr. 4,79 — fire kroner og syttini øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som rensset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skattlegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

III.

Den fra 1 juli 1923 besluttete avgift av øl av skatteklasser II og III blir fra den tid Kongen bestemmer å erlegges med henholdsvis 25 — femogtyve — og 40 — firti — øre pr. liter.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse, idet de i beslutningens avsnitt II og III omhandlede forhøiede avgiftssatser gjøres gjeldende fra og med 10 juni 1924.

Gitt på Kristiania slott den 6 juni 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

N. F. Leganger,

kst.

Kongelig resolusjon

6 juni.

av 6 juni.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på en av Hønefoss bystyre den 30 april 1924 vedtatt beslutning om tillegg til § 12 i de ved kongelig resolusjon av 16 oktober 1897, jfr. kongelig resolusjon av 17 juni 1909, stadfestede politivedtekter for byen.

Tillegget er sålydende:

«Dispensasjon herfra kan dog gis, hvor det gjelder kunstnerisk utstyrte reklameskilter. Dispensasjonsandragende må innsendes i hvert enkelt tilfelle og innvilges kun, hvis det har vunnet tilsynsrådets godkjenning.»

Kongelig resolusjon

6 juni.

av 6 juni.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfestelse på en av Tønsberg bystyre den 11 april 1924 vedtatt beslutning om endring av §§ 81, 83, 85 og 86 i de ved den norske Regjerings resolusjon av 5 juli 1906, jfr. de kongelige resolusjoner av 12 mai 1910, 10 februar 1911, 1 oktober 1915, 29 april 1921 og 23 november 1923, stadfestede politivedtekter for byen.

6 juni. Etter den besluttede forandring skal de omhandlede ser lyde således:

§ 81, første punktum:

I avgift av de i lov av 22 mai 1875 § 1 og § 4 omhandlede forestillinger betales fra 5 til 15 procent av bruttoinntekten etter politimesterens nærmere bestemmelse, idet de lavere satser blir å anvende like overfor konserter og dramatisk kunst.

§ 83, b. Politimesteren kan forlange, at vedkommende erhverver stadsingeniørens attest, for at lokalet er forsvarlig i enhver henseende.

c. Videre kan politimesteren forlange, at der under forestillingen skal være tilstede tjenestemenn fra politiet eller brandvesenet eller begge deler i sådant antall som henholdsvis politimester og brandchef finner nødvendig.

§ 85. Formannskapet kan efter politimesterens innstilling for hvert enkelt tilfelle helt eller delvis fritas for avgift efter § 81.

§ 86. Forestillinger eller forevisninger som med politimesterens tillatelse gis i velgjørende øiemed, kan av politimesteren fritas for den del av avgiften som ikke går med til dekning av utgift (for bykassen) til politi- og brandvakt.

6 juni.

Kongelig resolusjon

av 6 juni.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 og lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899, meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Bømlo herred i Hordaland fylke den 3 desember 1923 og 31 mars 1924 vedtatt beslutning angående nye politivedtekter for herredet, hvilke vedtekter skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1899 stadfestede politivedtekter for det tidligere Finnås herred, forsåvidt angår den del av dette der nu er utskilt som Bømlo herred.

De nye politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, sti eller plass, brygge, kai eller bro, så vel som på veiens kanter eller skråninger, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden og fred forstyrres, eller ferdselen hemmes.

§ 2. På de under § 1 nevnte steder må der ikke finne sted 6 juni. slagsmål, skrik, høirøstet tale ellr sang, musikk eller annen støiende, voldsom, fornærmelig eller usømmelig adferd, hvorved den almindelige orden og fred forstyrres, de veifarende forulempes, eller sedeligheten eller velanstendigheten krenkes.

Dette gjelder også på eller omkring steder, hvor der holdes offentlige møter, forsamlinger, basarer eller lignende.

Det er likeledes på de nevnte steder forbudt å danse, spille kort eller nyde berusende drikke.

Lensmannen (politiet) kan forby lek på offentlig vei, hvor den vil være til ulempe for ferdsele.

§ 3. På eller utover offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåben, avbrenne fyrverkeri, krutt eller andre eksploderende stoffer, ei heller kaste sten, sneball, eller annet, som kan bevirke skade eller forulempe veifarende.

Ved mineringsarbeide, så vel som ved omgang med skytevåben på eller i nærheten av offentlig vei må alltid tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 4. Uvøren kjørsel av ethvert slag eller uvøren ridning på hest eller sykkel på offentlig vei må ikke finne sted. Sykkelryttere skal alltid være forsynt med kraftig klokke eller signalapparat, hvormed veifarende betimelig varsles, og i mørke med tændt lykt, der lyser fremover. Når møtende hest viser tegn til skrekk, skal syklisten stanse og stige av. På sledeføre skal hesten være forsynt med bjelle eller klokke. Herfra undtas dog kjørsel under gårdsarbeide og ved begravelser.

På offentlig vei må kjørende eller ridende utvise tilbørlig forsiktighet, navnlig i svinger, eller når de møter nogen, og da vike av til høire. Skal nogen som er foran, passeres, skjer det til venstre. Ingen må forlate sin hest uten å sørge for at den er under forsvarlig tilsyn eller er forsvarlig bundet.

Det er forbudt på offentlig vei å ake på kjelke, ski eller skøiter. Dog kan lensmannen tillate sådan akning på veier hvor dette ikke vil være til ulempe for ferdsele, og hvor den er ufarlig.

§ 5. Det er forbudt å la hester eller kreaturer drives på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn. De må heller ikke tjores så nær allfarvei, at de kan nå over veigroften og hen på veien, likesom de må tjores så forsvarlig, at de ikke kan slite sig løs.

Sinte okser eller andre for den offentlige sikkerhet farlige dyr må ikke gå løse.

§ 6. Når hunder viser sig sinte, eller har tilbøielighet til å forulempe folk eller hester ved å fare mot dem eller gjø ad dem, skal eieren eller besidderen holde sådanne hunder bundet eller innesperret eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme

6 juni. gjelder hunder, som av hensyn til størrelse eller rase kan være farlige. De kan i undtagelsestilfelle skytes. Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake når den vil anfallte nogen. Det er videre forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

Hunder må ikke medtas til kirke eller andre offentlige møter eller forsamlinger.

§ 7. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjenstander, såsom benker, trær, stakitter, vannposter, stabbestener, veistolper, veivisere, grunder, gjerder og lignende. Det samme gjelder hus, plankeverk, port eller lignende som støter til offentlig vei. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 8. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen forlystelse må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til og tillatelse av lensmannen, som fastsetter tiden for deres ophør, senest klokken 12 natt. Dette gjelder også foreninger, basarer, kurvfester, pakkefester og lignende, såfremt adgangen er åpen for almenheten. Deltagerne i sådan sammenkomst plikter å opføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig, og ikke på nogen måte forulempe de øvrige deltagere. Hvis uorden finner sted, kan lensmannen når som helst påby sammenkomstens ophør.

§ 9. Ingen må gi offentlige konserter, — herfra undtatt kirkekonserter og møter av kristelige sangforeninger, — forestillinger, forevisninger eller opvisninger av nogen art, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende uten lensmannens tillatelse for en bestemt tid og mot en forskuddsvis erlagt avgift til herredskassen av fra kr. 2,00 til kr. 25,00 for hver dag eller aften tillatelsen gjelder, efter lensmannens bestemmelse. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person, som optrer som den ansvarlige, og som må rette sig efter de regler lensmannen fastsetter. Når dertil finnes grunn, kan lensmannen når som helst tilbakekalle tillatelsen.

De deltagende eller besøkende skal opføre sømmelig og ordentlig og ikke forstyrre forestillingen, i hvilket tilfelle de kan bortvises av politiet. Dette siste gjelder også for de i § 8 omhandlede sammenkomster.

Undtatt fra bestemmelsen i § 9 første ledd om avgift er tilstelninger i oppbyggelige og velgjørende øiemed samt tilstelninger av foreninger.

§ 10. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster, severdigheter eller lignende uten lensmannens skriftlige tillatelse, hvilken når som helst kan tilbakekalles.

§ 11. Enhver som driver offentlig bevertning, skal sørge for,

at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet. Ingen må på offentlig bevertningssted op- tre støiende, voldsomt eller fornærmende, således at andre gje- ster, verten eller dennes familie eller tjenere skremmes eller for- trediges, — og heller ikke på annen måte vise en uanstendig op- førsel.

§ 12. Overensstemmende med lov av 19 april 1899 forbyr salg av tobakk i nogen form til barn under 15 år, uansett om to- bakken angivelig er bestemt til barnets egen eller andres bruk. Dog kan barn som medbringer undertegnet og datert rekvisisjonsseddel fra en selgeren bekjent voksen person og lydende på bestemt kvan- tum, erholde den således rekvirerte tobakk.

Likeledes er det forbudt enhver:

a) å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller etter opfor- dring av barn under 15 år,

b) å overlate sådant barn tobakk som gave, lån, bytte eller ve- derlag for arbeide eller personlige tjenester.

Barn under 15 år som nyder tobakk på offentlig vei, på offent- lig bevertnings- eller forsamlingssted eller på annet offentlig sted, kan av politiets tjenestemenn fratas den tobakk som det for tilfel- let har på sig, samt den tobakkspipe eller annet redskap som det for tilfellet benytter sig av.

§ 13. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon

av 6 juni.

6 juni.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for ri- kets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Hå- landsdal herred den 11 april 1924 vedtatt beslutning til bestem- melser for benyttelse av Hålandsdal herreds kai og oplagsplass på Sævereide.

Bestemmelsene er sålydende:

§ 1. Kaien kan benyttes av enhver som reiser til eller fra Sævereide i Strandvik over Henangervann.

Oplagsplassen er til benyttelse for innbyggere av Hålandsdal herred, som må føre sine gårds- og skogsprodukter over Skogseide og Henangervann til eller fra Sævereide.

§ 2. Når salgsved plaseres på kaien eller oplagsplassen, må det alltid være i «la» eller stabber, som settes tvers over kaien eller oplagsplassen, ikke pålangs.

§ 3. Kan produktene ikke fjernes samme dag fra oplagsplas- sen eller kaien, skal de hensettes øverst på oplagsplassen, hvis der

6 juni. ikke står produkter før. I så fall anbringes de umiddelbart efter disse. Produktene må dog til enhver tid anbringes således, at der er fri og uhindret adkomst nedover til trappen i kaien.

§ 4. Den i § 3 nevnte adkomst skal være langs nordsiden av kaien og minst 3 m. bred, således at der med hest og vanlige kjøredskaper er fri adkomst nedover til trappen i kaien. Likeledes må tømmerrennen til enhver tid være åpen for trafikk.

§ 5. Ingen har rett til å ha sine produkter stående på kaien eller oplagsplassen lenger enn høist nødvendig, og i intet tilfelle utover et tidsrum av 3 uker, når ikke forholdene på Sævereidveien legger avgjorte hindringer iveien for deres transport til sjøen og ishindringer på vannene for deres transport opover disse. Gårds- og skogsprodukter som av produsenter fra Hålandsdal føres nedover vannene for å selges, kan dog bli stående på oplagsplassen, inntil salg har funnet sted.

§ 6. Blir produktene stående lenger enn i foregående paragraf er bestemt, kan lensmannen la dem fjerne på eierens bekostning.

§ 7. Skulde der, når produktene fjernes, bli liggende avfall av disse igjen, har eieren av produktene straks å besørge avfallet fjernet og plassen rengjort.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes efter den almindelige straffelovs § 339, 2.

6 juni.

Kongelig resolusjon

av 6 juni.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Målselv herred i Troms fylke den 1 desember 1923 og 5 april 1924 vedtatt beslutning til nye politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 17 mars 1900 stadfestede politivedtekter.

De nye politivedtekter er sålydende:

I. Ferdsel og veifred.

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet alle veier, broer, kaier og andre steder som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i nærheten av disse steder må sammenstimlen av folk, slagsmål, skrik, hoirøstet tale eller fornærmende adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, de veifarende forulempes, velanstendighet krenkes, eller

ferdselen hemmes, ikke finne sted. Å spille kort og fortære beru- 6 juni.
sende drikke er likeledes forbudt på ovenfor nevnte steder.

§ 2. Ingen må skjære i, risse, skrive eller tegne på, eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende hus, innhegninger, stolper o. s. v. eller ved veien stående trær, benker eller postkasser, lovlig opslåtte plakater eller kunngjørelser. Dette gjelder også for kirker, kirkegårder, forsamlingshus og skoler.

§ 3. Ingen må på offentlig vei utover denne eller i en avstand fra den av mindre enn 50 meter avfyre skytevåben eller avbrenne krutt, fyrverkeri eller eksploderende gjenstander av noget slag. Der må heller ikke på offentlig vei kastes med sten, sneball, smuss eller annet, hvorved skade kan voldes eller veifarende forulempes eller fortediges. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei må vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare eller ulykke derved forårsakes.

§ 4. Uvøren kjøring eller ridning på offentlig vei er forbudt. Ingen må på offentlig vei overlate hest med eller uten kjøretøi til nogen som er beruset, eller av andre grunner må antas ikke å kunne styre den. På vinterføre er alle kjørende pliktige til å ha sådan bjelle eller klokke på sine hester, at veifarende kan høre deres komme i tilbørlig avstand. Begravelsesfølge berøres dog ikke av denne bestemmelse. Forspent hest som står på offentlig vei, skal være forsvarlig bundet, og så vel forspente som fraspente kjøretøier eller håndvogner, less, varer eller lignende skal være satt således at de ikke hindrer ferdsselen.

§ 5. Avfall, spiker, glasskår eller lignende må ikke kastes på offentlig vei.

§ 6. Folkevonde okser, kyr eller hingster må ingen la gå løse på eller ved offentlig vei, eller på havnegang like ved veien, med mindre innhegningen er fullstendig sterk og trygg. Heller ikke må andre hester eller kreaturer av eieren drives ut og slippes på offentlig vei, hvor denne har gjerde på begge sider.

II. Om hunder.

§ 7. Hunder som viser sig biske eller som har tilbøielighet til å fare mot hester eller folk, skal holdes bundet eller forsynt med munnkurv. Dette kan også av lensmannen påbys for andre hunder, som på grunn av deres størrelse eller rase anses for farlige. Ingen må ha hunder med til kirke eller til andre offentlige forsamlinger og møter. Det er forbudt på offentlig vei å tirre hunder eller hisse dem sammen.

6 juni.

III. Offentlige forestillinger m. v.

§ 8. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans, enten alene eller i forbindelse med annen underholdning eller andre offentlige fester, basarer o. l. må ikke finne sted uten lensmannens tillatelse og må ikke vare lenger enn til kl. 1 natt.

§ 9. Adgang til å gi offentlige forevisninger, forestillinger, eller andre prestasjoner, såsom å reise rundt i bygden for å musisere, forevise kunster eller andre severdigheter, avholde offentlige konserter eller fremvise skuespill er alltid avhengig av lensmannens tillatelse. Undtatt herfra er kirkekonserter, samt andre tilstelninger av den i lov av 22 mai 1875 § 1 omhandlede art med veldedige eller almennyttige formål. De som får tillatelse til sådanne forevisninger, forestillinger, konserter o. s. v., som foran nevnt, har å uttre en avgift til herredskassen for hver forestilling eller forestillingsdag fra kr. 10,00 til kr. 100,00 efter lensmannens nærmere bestemmelse. Derhos har de å bekoste og iverksette alle foranstaltninger til ordenens opretholdelse som av lensmannen foreskrives. Avgiften lllir å betale på forhånd til lensmannen. For kirkekonserter eller tilstelninger med veldedige eller almennyttige formål betales ingen avgift.

IV. Offentlig bevertning.

§ 10. Enhver der driver bevertning med spise- eller drikkevarer, skal såvidt det står til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

§ 11. På offentlige bevertningssteder må ingen gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, og heller ikke i andre måter vise en uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 12. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 12 natt til kl. 6 morgen, og må i denne tid ingen bevertning finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på disse steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgivergårder i den nevnte tid av døgnet.

§ 13. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon

6 juni.

av 6 juni.

1. De av Stord herredsstyre i møte den 11 mars 1924 vedtatte vedtekter for herberger og bevertninger i Stord herred, Hordaland fylke, stadfestes med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning, — dog således at § 11 utgår, og at vedtektene blir gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 juli 1924.

2. Fra samme dag opheves § 15 i de ved kongelig resolusjon av 28 februar 1919 stadfestede politivedtekter for Stord herred.

De stadfestede nye vedtekter er sålydende:

§ 1. Dei som har fått løyve til å driva herbyrge eller sal av mat å drykk, skal syta for at det i dei romi, som vert nytta til dette ikkje gjeng fyre seg noko som strider mot orden og sømd.

§ 2. Ingen må i herbyrge eller kaffistovor syna seg drukken eller gjera seg skuldig i styrlaus eller bråkande åtferd til meins for andre gjester, vert, huslyden eller tenarane hans, eller på annan måte syna virdlaus og usømelig framferd.

§ 3. Kaffistovor og utsalsrom i herbyrge skal vera stengde frå kl. 10 kveld til kl. 6 morgon. I denne tida må det ikkje seljast mat eller drykk, og ingen gjest koma inn eller halda til på slike stader. Dette gjeld ikkje faste eller reisande gjester i herbyrge. Der politiet finn at vedk. ikkje held naudsynlig orden, kann det påbjoda stengjing tidligare.

§ 4. Sunn- og heilagdaggar kann kaffistovorne halda ope frå kl. 1 etterm. til kl. 10 kveld.

§ 5. Undantak frå desse stengjingsreglar gjeld kaffistovo på bryggja. Der kann det haldast ope for reisande personar til sidste nattebåt er komen. Etter kl. 10 kveld er det forbode andre enn reisande å halda til der.

§ 6. På kaffistovor og herbyrge er det forbode å njota rusdrykk i nokor form.

§ 7. I den tid kaffistovor og herbyrge er opne kann politiet inspicera desse og alle dei rom som høyrer til.

§ 8. Desse reglar er kaffistovor og herbyrge nøydd å hengja upp på sers synbere stader.

§ 9. I visse høve kann politiet på søknad gjeva dispensasjon frå reglarne, med omsyn til opnings- og stengjingstid.

§ 10. Brot på desse reglar vert å straffa etter lovi (str.l. § 389, 2).

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.